

Sygn. akt: X C 2446/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa Kancelaria (...) SA w K.

przeciwko A. Z.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanej A. Z. na rzecz powoda Kancelaria (...) SA w K. kwotę 358,40 zł (trzysta pięćdziesiąt osiem złotych czterdzieści groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 sierpnia 2014r., z uwzględnieniem zmian stopy procentowej odsetek ustawowych, do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 147,55 zł (sto czterdzieści siedem złotych pięćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt XC 2246/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 października 2015r. powodowa Kancelaria (...) SA w K. domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanej A. Z. kwoty 548,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15.08.2014r. oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że nabyła w drodze przelewu od (...) sp. z o.o. w W. wierzytelności wobec pozwanej z tytułu niespłaconej umowy pożyczki.

Postanowieniem z dnia 27.10.2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Toruniu.

Po przekazaniu sprawy, powód przedłożył dokumenty na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie.

Pozwana nie stawiała się na rozprawie dnia 23.03.2016r., będąc zawiadomiona o terminie rozprawy prawidłowo, nie złożyła wniosków dowodowych i nie żądała rozpoznania sprawy pod jej nieobecność.

Sąd ustalił, co następuje:

A. Z. w dniu 15.07.2014. zawarła umowę pożyczki z (...)pl. w kwocie 320 zł. Pożyczka miała zostać spłacona w ciągu 30 dni w łącznej kwocie 358,40zł.. Pieniądze w kwocie 320zł zostały przebrane na wskazany rachunek bankowy pozwanej w dniu 15.07.2014r;

Dowody:

Umowa ramowa pożyczki – k. 21-24,

Potwierdzenie przelewu - k.25,

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 19.02.2015 r. strona powodowa nabyła od (...) sp. z o.o. w W. wierzytelności przysługujące cedentowi m.in. w stosunku do pozwanej. Na wierzytelność miała składać się kwota 320 zł tytułem kapitału, a kwota zadłużenia łącznie została wskazana na kwotę 548,40 zł. W dniu zawarcia umowy powód wystawił zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 548,40 zł

Dowody:

Umowa cesji wierzytelności– k. 15-15v,

Załącznik do umowy – k. 18

Zawiadomienie o cesji z wezwaniem do zapłaty – k. 19

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie spełnione zostały przesłanki wydania wyroku zaocznego określone w art. 339 § 1 k.p.c. i nie zaistniały jednocześnie przesłanki wyłączające wydanie takiego wyroku przewidziane w art. 340 k.p.c. Pozwana bowiem, mimo należytego zawiadomienia jej o terminie rozprawy, nie stawiała się na nią, nie żądając jednocześnie przeprowadzenia rozprawy w jej nieobecności i nie składając wyjaśnień ustnie lub na piśmie. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 339 § 2 k.p.c., Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie. Uzupełniając podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, Sąd przeprowadził dowód z dokumentów stanowiących załączniki do pozwu. Ich wiarygodność w toku procesu nie została podważona.

Przechodząc do oceny zasadności roszczeń powoda, należy stwierdzić, że między pozwaną a poprzednikiem prawnym powoda doszło do zawarcia umowy pożyczki. Zgodnie z art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie powód udowodnił zasadność roszczenia co do kwoty 358,40 zł. Z dołączonych bowiem do pozwu dokumentów wynika w sposób jednoznaczny, że pozwana otrzymała w dniu 15.07.2014r. pożyczkę w kwocie 320zł, a miała spłacić w dniu 14.08.2014r. kwotę 358,40 zł. Z treści umowy pożyczki wynikało, iż pożyczkodawcy będą należały się odsetki, a zatem w ocenie Sądu zasadnym było żądanie uiszczenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 15.08.2014r.

W ocenie Sądu, powód nie udowodnił jednak w żadnej mierze kwoty żądanej ponad kwotę 358,40 zł z odsetkami, tj. kwoty 190 zł. Nie przedłożono na okoliczność tej kwoty żadnego dokumentu źródłowego, nie wiadomo też

z czego ma wynikać żądana kwota i na jakiej podstawie powód domaga się odsetek od tej kwoty. Jedyne z załącznika do umowy cesji wynika, że ogólna wysokość zadłużenia pozwanej ma wynosić 548,40 zł, jednak pozostałe dokumenty nie potwierdzają tej kwoty. Data żądania dalszych odsetek, tj. 15 sierpnia 2014r. wskazuje, że jest to dzień następny po dniu, w którym miała nastąpić spłata pożyczki, a zatem dochodzona kwota nie stanowiła przykładowo skapitalizowanych odsetek. Nadto nie przedłożono żadnych dokumentów potwierdzających wykonywanie czynności windykacyjnych wobec pozwanej, a zatem nie można uznać, że są to koszty z tym związane. Ewentualne badanie zasadności takich kosztów byłoby więc przedwczesne i bezprzedmiotowe.

Z tych względów, Sąd uznał, iż powód nie udowodnił roszczenia co do kwoty 190 zł

Z podanych względów, na podstawie art. 720 § 1 oraz art. 481 k.c., orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie III sentencji wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 zw. z art. 99 i art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 65%, ponosząc koszty procesu w kwocie 227zł. Pozwana wygrała proces w pozostałej części, nie ponosząc kosztów procesu. Po stosunkowym rozdzieleniu kosztów pozwana powinna zwrócić powodowi kwotę 147,55 zł.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c., w punkcie IV sentencji, Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, gdyż ma on charakter zaoczny.